

Varij nas Mati

GLASILO ŽUPNIJE

S SALEZIJANSKIM
MLADINSKIM CENTROM

LJUBLJANA RAKOVNIK

60^{LET}
ŽUPNIJE

MAREC 2019/ŠTEVILKA 3/LETO XXXVII

Lk 4,1–13

KAKO BOŠ S SATANOM OPRAVIL TI?

Če bi Jezus storil, kar mu je predlagal hudič, in iz kamnov naredil kruh, bi to ne bilo nič slabega. Najedel bi se, saj je moral biti pošteno lačen. Če bi mu bilo do šale, bi rekel satanu: »Hvala, da si mi povedal; sam se ne bi spomnil.«

Prav tako ne bi storil nič pregrešnega, če bi se vrgel s tempeljske strehe. Niti angelom ne bi bilo treba zapovedovati, naj ga nosijo, saj je imel v sebi moč, ki bi ga varovala padca. Tudi tu bi se lahko pošalil s satanom: »Vidim, da me imaš zelo rad, ko si tako zaskrbljen zame.«

A mu je v obeh primerih dal vedeti, da mu ni do njegovih nasvetov. Prav tako ne do jedi, ki mu jo ponuja, ne do cenenega razkazovanja samega sebe.

Drugače pa je bilo s satanovo ponudbo, da je pripravljen Jezusu dati vsa kraljestva sveta, če pade predenj in ga moli. Kako neki mu je mogel satan ponujati vsa kraljestva tega sveta?

Bog, ki je Luč, Resnica in Življenje, je ustvaril razumna in svobodna bitja ter jim zaupal del svoje oblasti. Uporabljala naj bi jo skladno z njegovo voljo. Lucifer je to oblast zlorabil. Sklenil je, da Bogu ne bo služil. Še več: uprl se mu je in ga zasovražil. Tako je – po Božjem dopuščanju in v mejah tega dopuščanja – postal »vladar tega sveta« (Jn 14,30). V svet je vnesel sovražstvo, laž, nasilje in temo. Svojo vladavino bi rad razširil, zato se dela velikodušnega. Tistim, ki so pripravljeni pasti predenj in ga moliti, obljublja, da bodo smeli z njim kraljevati po pravih sovražstva do vsega, kar je Božje.

S to ponudbo si je drznil stopiti tudi pred Jezusa. Odpove naj se ljubezenski povezavi z Očetom in Duhom, svetu pa naj vlada z oblastjo, ki mu jo bo dal satan. Doslej je z Očetom ljubil, odslej naj s stanom sovraži; doslej je z Očetom ustvarjal, odslej naj s satanom ruši in ubija.

Jezus je z njim opravil na kratko. Kako bomo opravili z njim mi, ko bo stopil pred nas?

Po: p. F. Cerar

*Gospod, hvala ti
za letošnji postni čas.
Hvala ti za vse milosti,
ki jih bomo v tem času prejeli.
Pomagaj nam,
da bomo ta čas preživeli tako,
da bomo postajali
vedno bolj podobni tebi,
ki si življenje.
Amen.*

Po: Uvodi pri nedeljskih in prazničnih sv. mašah – leto C

ZA ZAKONCE IN DRUŽINE MOŽ IN ŽENA KOT SODELAVCA

Največji razloček – ali vsaj eden največjih – na tem našem svetu ni tisti med bogatimi in revnimi, niti med črnimi in belimi, ampak med moškimi in ženskami. V mnogih državah so žene šele nedolgo tega dobile volilno pravico, pravico voziti avto, pravico nadaljevati šolanje in biti plačane približno enako kot moški v službah, ki so jih same izbrale.

Kljub tem pomembnim korakom naprej pa ostaja še precej krivic. Cerkev se zdi mnogim enako pristranska organizacija kot katerakoli druga. Boga nagovarja »Oče«, duhovništvo je pridržano moškim in tudi Odrešenik sveta je bil moški. Toda to ni vsa resnica. Že v Stari zavezi odkrijemo, kako prerok Izaija primerja Boga z mlado materjo, ki ljubkuje in tolaži svoje otroke. V Novi zavezi se nam razodeva Jezus, ki kaže sočutje do ljudi v težavah ter z njim čuti z globino ljubezni in hrepenenja, ki je bolj značilno za žene kot pa može. Če gledamo Sveto pismo kot celoto, odkrijemo, da so žene ustvarjene kot enakovredne možu in da imajo pomembno vlogo v Božjem načrtu. Jezus je bil v načinu srečevanja z ženami, v spoštovanju in razumevanju, ki ga je imel do njih, daleč pred sodobniki.

Apostol Pavel v enem izmed pisem prikaže razlikovanje zaradi spola, rasno razlikovanje in razredno delitev kot tri pregrade, ki jih je prišel Jezus odpraviti.

Kršćanstvo noče dajati prednosti moškim. Pa tudi osvoboditeljem žena ne daje vsega, kar si želijo. Sveto pismo poudarja, da so moške in žene enakopravni – vendar različni. Oboji lahko gredo v službo in oboji so odgovorni za vzgojo otrok. Ker so žene tesneje povezane s porajanjem novega življenja, se zdi primernejše, da one ostajajo doma, čeprav Sveto pismo ne brani, da žene delajo in moške gospodinjijo.

Kaj pa Pavlov nauk o zakonu? Ali ne pravi ženi, naj se pokorava svojemu možu? Res, tako pravi; toda može hkrati vzpodbuja, naj ženam dajo prvo mesto! Tega nikakor ne smemo spregledati. Obema skuša pokazati, kakšen temelj za njuno zvezo jim daje Jezus: žena naj bo pokorna možu tako kot Jezusu in mož naj za ženo razda življenje kot je Jezus dal sam sebe za svoje ljudstvo. To je velika in odgovorna naloga. Če gledamo Pavlov nauk v celoti, potem je tu le malo prostora za moža, ki želi vladati. Poudarja dajanje, ne prejemanje. Govori o medsebojnem podarjanju moža in žene, ne o tem, kdo naj bi zmagal v veliki bitki za prevlado.

Po: T. Lasconi, 10 ... iz ljubezni

ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET

seja z dne, 11. 2. 2019

Začeli smo z uvodnim razmišljanjem in molitvijo. Potrdili smo zapisnik prejšnje seje.

Papež Frančišek je v katehezi »Dar Svetega Duha – sprejeti, da bi dali« povedal: Poslanstvo Cerkve se v svetu nadaljuje preko prispevka vseh tistih, ki so njen del. Cerkev smo vsi. Vsi imamo odgovornost, da posvečujemo drug drugega, da skrbimo za druge. Cerkev smo »mi«, vsi. Vsak ima svoje delo v Cerkvi.

Prebrali smo svetopisemski odlomek 1 Kor 3,4-11.

Obveznosti, ki jih morajo župniki in kaplani opraviti je vedno več. Posledica je tudi manjše število duhovnih poklicev. Danes nekatere duhovniki že upravljajo več župnij in kmalu ne bodo zmogli sami opravljati vseh del na določenih področjih. Tako bo še bolj potrebna pomoč vernikov, ki se bodo morali za opravljanje določenih služb tudi usposobiti.

Člani ŽPS imajo v župniji pomembno nalogo.

Razmišljati moramo:

- kako razbremeniti župnike kupa administracije,
- da bi fizična dela in zunanje urejanje lahko opravljali župljani,
- kje so še področja, kjer lahko pomagajo laiki,
- kako pridobiti več prostovoljcev,
- da je župnija skupni dom vseh.

O tem bo potrebno še veliko razmišljati in se pogovarjati.

Vedeti moramo, da duhovniki v Sloveniji živijo iz darov vernikov, druge pa imajo to urejeno drugače.

Oblikovali smo vodilo za postno akcijo. Pregledali smo koledar.

Sejo smo zaključili z molitvijo.

Zapisala: Barbara Flajnik

Vseživljenjska kateheza
PASTIRSKO PISMO ŠKOFOV ZA POSTNI ČAS 2019
7. nedelja med letom, 24. februarja 2019

Drugi bratje in sestre, prisrčen pozdrav v Gospodu!
 Postni čas je pred nami in vaši škofje želimo z vami nadaljevati poglobljanje krstne zavesti, o kateri smo vam pisali lani. Krst je za vsakega prvi korak njegovega vstajenja in ponudba novega življenja. Po njem smo poklicani k misijonski dejavnosti, da bi bili tudi drugi deležni sadov smrti in vstajenja Jezusa Kristusa ter zaživel iz te podarjene novosti življenja. V duhu krstnega poslanstva želimo razmišljati o vseživljenjski katehezi, saj v skrivnost novega življenja ne bomo mogli nikoli prodreti do konca. Glavni katehet je vedno Kristus sam. Danes smo v evangeliju slišali del njegove edinstvene kateheze, imenovane govor na gori. Potem ko je z blagri razodel način Božjega delovanja do človeka (preteklo nedeljo), v današnjem odlomku pokaže na tiste, ki mu želijo slediti, ker so doživali, da so bili ljubljani, ko so bili še sovražniki (Rim 5,6–11). Na osnovi te izkušnje jim naroča: »Ljubite svoje sovražnike!« Ljubite jih, delajte jim dobro, blagoslovajte jih in molite zanje (Lk 6,27–28.35). Verjetno se strinjamo, da za takšno poslanstvo nismo nikoli dokončno pripravljeni in potrebujemo vseživljenjsko usposabljanje.

Nekateri se še spominjate, da je nekoč obstajal krščanski nauk ne le za otroke, ampak je potekal ob nedeljah popoldne za vse vernike. S spreminjanjem življenjskih navad smo to opustili, nismo pa uspeli uvesti novih rednih oblik verskega poučevanja odraslih. Ko v Cerkvi na Slovenskem govorimo o katehezi, pomislimo le na osnovnošolski verouk, kot ga izvajamo po župnijah. A »kateheza« pomeni več. Beseda izvira iz grške besede katehein, kar pomeni »odmevati«, »oznanjati«, pa tudi »uvajati« in »poučevati«. To pa ni omejeno le na otroško dobo, ampak je trajna potreba tudi odraslega kristjana, saj pomeni vedno globlje vstopanje v skrivnost vzajemnega odnosa med Bogom in človekom. In večino teh korakov ne more storiti otrok, ampak šele odrasel človek.

V zadnjih desetletjih smo v Cerkvi na Slovenskem zgradili primerne učilnice, kjer se kateheti in katehistinje po svojih najboljših močeh trudijo oznanjevati in učiti. Oznanjevalci imamo različne učne pripomočke, ob katerih se trudimo posredovati znanje in versko izkušnjo udeležencem naših srečanj. Vedno bolj pa se zavedamo, da je kateheza »srečevanje odraslih, mladine in otrok v določeni katehetski skupini pod vodstvom kateheta z namenom, da bi trajno rasli v veri«. S temi besedami katehezo opredeljuje nov Slovenski katehetski načrt, ki temelji na katehumenatskem modelu oznanjevanja in smo ga škofje pred kratkim potrdili zaradi bistveno spremenjenih razmer. »Kristjan se ne rodi, temveč to postane,« je znan Tertulijanov rek, ki se ne nanaša le na osnovnošolce, ampak tudi na odrasle. Postajati vedno bolj kristjan, postajati vedno bolj Božji, je doživljenjska naloga.

Torej smo kateheze potrebni vsi ne glede na starost, spol, stan ali poklic. Tudi odrasli mora vedno znova srečati oznanjevalca, ki mu sporoči veselo vest o odrešenju v njegovi novi situaciji; da se znova odloči, ali bo Kristusa sprejel za svojega odrešenika ali pa bo iskal odrešenje zgolj v sebi in v ponudbah sveta. V tem zasije pravi namen kateheze: pomagati kristjanu zoreti v zavesti njegove osnovne življenjske odločitve, da bo v vsem iskal Božjo voljo in po njej živel. Vse do »popolnega človeka, do primerne doraslosti v Kristusovi polnosti« (Ef 4,13). Novi katehetski načrt tako opredeljuje osnovne katehetske naloge: podpiranje poznavanja vere, učenje molitve, vzgoja v liturgiji, vzgoja za občestvo in uvajanje v držo razločevanja. Nekaj takšne kateheze je že navzoče v različnih duhovnih gibanjih, pri delu z odraslimi, v župnijskih skupinah in morda še kje. Škofje močno spodbujamo župnijska občestva, zlasti župnijske pastoralne svete, da skupaj iščejo v tej smeri nove možnosti in da za njihovo izvedbo poskrbijo tudi za usposobljene katehiste in katehistinje. Zgled prave gorečnosti nam spet daje Jezus sam, ki se katehezi ne odpove niti po vstajenju. Spomnimo se, da sta se učenca na poti v Emavs pogovarjala o preteklih dogodkih in o njih govorila tudi s tujcem, ki se jima je pridružil na poti. Prisluhnili jima je in pričel razlago tam, kjer sta bila.

Danes bi morda rekli na njunem pobirmanskem verskem nivoju. Potrpežljivo je razlagal in »ogreval srce«. Čisto na koncu, ko sta že mislila, da je vse povedal, je sprejel njuno vabilo k obedu in ob lomljenju kruha sta ga spoznala. Ko se je dotaknil njunih src, jima je izginil izpred oči in onadva sta postala oznanjevalca iz izkustva. Šla sta nazaj v Jeruzalem in povedala, kako sta srečala Vstalega Gospoda. Postala sta kateheta.

Podobno naj se godi pri katehezi. Katehet oznanja, kar nosi v svojem srcu, oznanja svoje izkustvo Božje navzočnosti in svoje odrešenosti sredi občestva. Ogrevi srca. Vabi k obredu. Išče poti, kako bi na najbolj prodoren način razrahljal zemljo src za Božjo besedo. Bratje in sestre pa poslušajo, opazujejo, gledajo in premišlujejo, iščejo zgled, iščejo avtentičnost. Kritični so. Tako, kot sta bila kritična oba učenca. A Jezus je tisti, ki se jima je pridružil, ni čakal, da bi prišla sama. Bil je poslušalec in tisti, ki je spregovoril. V katehezi ni delitve na »mi« in »vi«, ampak je dogodek skupnosti. Nova zaveza nas kliče k osebni odgovornosti. Jezus je na večer velikega četrtka učencem umil noge in svoje dejanje, po besedah apostola Janeza, sklenil z besedami: »Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil. Resnično, resnično, povem vam: Služabnik ni večji kakor njegov gospodar in poslanec ne večji kakor tisti, ki ga je poslal. /.../ Kdor sprejme tistega, ki ga pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme tistega, ki me je poslal« (Jn 13,15–16.20).

S tem Jezusovim zgledom in močno spodbudo, da bi se v vseh prebudil katehet, da bi bili kateheti in ne bi le delali kot kateheti, se danes poslavljamo in vam pošiljamo svoj pastirski blagoslov!

8. nedelja med letom, 3. marca 2019

Dragi bratje in sestre!
 »Zato, moji ljubi bratje /in sestre/, bodite stanoviti, neomahljivi, nadvse uspešni v Gospodovem delu, saj veste, da vaš trud v Gospodu ni prazen« (1 Kor 15,58). O »Gospodovem delu«, ki nam ga je

zaupal kot trajno katehezo, smo razmišljali prejšnjo nedeljo. Ugotovili smo, da smo je potrebni kot naslovniki, a hkrati smo poklicani tudi biti kateheti, vsak v svojih okoliščinah. Vsi, ne le duhovniki in škofje ter katehistinje in katehisti.

Tudi današnje evangelijsko sporočilo lahko razumemo katehetsko: »Mar more slepi voditi slepega? /.../ Toda vsak, ki bo izučen, bo kakor njegov učitelj« (Lk 6,39.40). Najprej nas Jezus uči s svojim življenjem. Pot krščanske vere je postopno vstopanje v Božjo Skrivnost. Katehet kot Jezusov učenec prime v občestvu Cerkve drugega za roko in ga vodi v življenje v tej Skrivnosti, kar je velika milost za oba. Ta Skrivnost ni nasprotje razumskega vedenja, ampak daje novo luč vsem človekovim zmožnostim. Zato takšna kateheza ni nikoli končana, ker Skrivnost nima mej, vodi pa v vedno nova čudenja, ki preidejo v čiščenje Božje navzočnosti. To postane človekova notranja drža.

Danes smo na koncu neke dobe, ki je trajala približno šest stoletij. Doživljamo velike kulturne spremembe, ki so prinesle s seboj tudi poplitvenje vednosti o veri in njenega doživljanja. Posledično na področju vere marsikdaj »slepec« »slepca« vodi. Zato je aktualno vprašanje, kako v teh razmerah oznanjati evangelij. Papež sv. Pavel VI. je v konstituciji O evangelizaciji zapisal: »Današnji svet potrebuje učitelje in pričevalce. Če pa posluša učitelje, jih posluša zato, ker so tudi pričevalci« (41). Živeti in oznanjati vero pa za krščenega ni nekaj izbirnega, je »ukaz« v Pavlovem smislu: »Gorje meni, če evangelija ne bi oznanjal« (1 Kor 9,16).

Jezus poudari: »Dober človek prinaša iz dobrega zaklada svojega srca dobro, /.../ iz preobilja srca govorijo namreč njegova usta« (Lk 6,45). Dobro nas dela Bog sam, ko se mu pustimo oblikovati – tudi po katehezi. Te besede vabijo vsakega izmed nas, da se zave, da je oznanjevalec – katehet – v domači družini, v krogu prijateljev in znancev ... Starši otrokom, stari starši vnukom, prijatelj prijateljem, sosed sosedom, znanec znancem, v gospodarstvu, v družbi, šolstvu, skratka povsod. Ali ni imenitna kateheza, ko babica pokriža vnuka na poti mimo kapelice?

Ali ko prijatelj prijatelju na zid na Facebooku napiše spodbudno svetopisemsko misel? Ali ko sosed pomirjujoče poda roko sosеду v spravo po dolgoletnih sporih za košček zemlje? Prav vsak od nas je povabljen, poklican in ima pravico, da »odmeva« Jezusovo besedo v svojem življenju – tako zelo, da bo ogreval srca svojih bližnjih. Ali kot sporoča Splošni pravilnik za katehezo: »Vera je osebno srečanje z Jezusom Kristusom; pomeni postati njegov učenec. To zahteva od človeka, da si nenehno prizadeva misliti kot On, presojati kot On in živeti, kot je On živel« (53). S posebno pozornostjo spodbujamo vas, dragi starši, z veseljem sprejmite svojo naravno in nadnaravno poslanstvo prvih katehetov svojim otrokom. Za spodbudo si sposojamo besede bl. škofa Slomška, ki je materine nauke imenoval »jutranja zarja«, očetov pouk pa »jutranje sonce« človekovega otroštva: »Bodite pridni, vi očetje in matere ljube; v vaših rokah so otroci, žlahtne mladike Gospodove. Mati, ki malo dete dojiš, vtisni mu v srce gorečo ljubezen do Jezusa; in ko pozimi predeš na klopi sede, popevaj otroku svete pesmi in uči ga lepo moliti. Materin nauk je deci jutranja zarja. /.../ Pa tudi oče ne pozabi, da te je Bog otroku za prvega učitelja dal. Zvečer po dokončanem delu se usedi za mizo, pozovi deco in vprašaj, kaj so se učili, ali so molili lepo. Ob nedeljah in svetkih vodi otroke k službi božji, pelji jih popoldne na polje ali pa na vesele vinske vrhe, kaži jim božja čuda in dobrote, naj hvalijo Očeta, ki je dober in je brezkončno njegovo usmiljenje. Očetov nauk je deci jutranje sonce.«

Čutite, dragi verniki, da je kateheza mnogo več kot le devet let verouka. Poglobili smo zavest, da smo vsi deležni poslanstva katehiziranja v moči krstne in birmanske milosti, pa tudi po delovanju vseh drugih zakramentov. Papež Frančišek to pogosto naglaša z besedami Katekizma Katoliške Cerkve: »Božje ljudstvo je deležno Kristusove duhovniške službe, kolikor so krščeni posvečeni s Svetim Duhom, da darujejo duhovne daritve; deležno je njegove preroške službe, kolikor se z nadnaravnim verskim čutom neomahljivo oklepa vere, se vanjo pogloblja in jo izpričuje; deležno je njegove kraljevske službe, ko ponesema Jezusa Kristusa, ki je kot kralj veseljstva postal služabnik vsem,

zlasti ubogim in trpečim« (155). Novi katehetski načrt pa konkretizira: »To pomeni, da katehiziranec v konkretnih okoliščinah življenja zna skladno uporabiti versko znanje, svoje vrednote in notranje prepričanje; vse to na osnovi skupnega imenovalca – »ravnanja iz osebne vere«. Verodostojen kristjan zna živeti »preudarno kakor kače in nepokvarjeno kakor golobje« (Mt 10,16)« (17). Nedvomno je prvi oznanjevalec in prvi odgovoren za oblikovanje skupnosti v svoji škofiji krajevni škof, po njem v župniji župnik in nato tisti, ki so posebej poklicani v službo oznanjevalcev: katehisti, bralci Božje besede, pevci ter drugi liturgični in pastoralni sodelavci. Prisotnost manjših skupin v župniji je njeno življenje. A če razvejanost ni podkrepljena z znanjem in duhovnostjo, lahko kaj hitro zapade rutini in podleže skušnjavi tekmovalnosti, celo sektaštva. Župnik bo zato s svojimi katehisti in animatorji skrbel, da se bo v vsaki skupini ohranjal evangeljski duh služenja, molitve ter zglednega življenja. Zato naj bo na srečanju čas tudi za katehezo: za pevski zbor na primer med vsakimi pevskega vajami. Na srečanjih župnijskega pastoralnega sveta razmišljajte, kako omogočiti in ponuditi katehezo ljudem v vseh starostnih obdobjih. Izvajalci pa naj poskrbijo, da bodo sami napredovali na duhovnem in spoznavnem področju. Zanje sodelovanje na študijskih dnevih, duhovnih vajah, duhovnih obnovah ter drugih srečanjih ni le pravica, temveč tudi službena dolžnost.

Zato vas, dragi bratje in sestre v veri, v veliki skrbi za poglobitev védenja o katoliški veri in še bolj življenja po njej močno spodbujamo k pričevanjski drži vašega življenja z novo gorečnostjo in novim izrazom, ki ga današnji človek dojema in sprejema.

Naj vas Božji blagoslov vodi, varuje in podpira na vaši pričevanjski poti vere!

Vaši škofje

VEČER SKG S SKUPINO FZL

Skozi pesem in pričevanje o tem, kako naj se vedno veselimo v Gospodu.

Skupina FZL, ki prihaja iz Rakovnika, je imela 7. februarja koncert v sklopu večerov sodobne krščanske glasbe (SKG). Skupino sestavlja sedem članov: Neža, Liza, Tinkara, Maša, Nika, Anej in Gal. Skupaj so tretje leto in upajo, da bodo skupaj ostali še dolgo. Kadar so skupaj, najraje pojejo. In jedo. In radi imajo Jezusa milijon! To so o sebi povedali sami, sedaj pa še nekaj o večeru, ki so ga pripravili za zbrane 7. februarja.

Na predvečer našega kulturnega praznika je skupina FZL pripravila večer SKG z naslovom "Veselite se v Gospodu zmeraj!" Pomenljiv stavek, ki smo ga slišali pri Božji besedi na praznik sv. Janeza Boska, ki je vedno poudarjal veselje kot glavni element svetosti. Neža, Liza, Tinkara, Maša, Nika, Anej in Gal so z veseljem predstavili pesmi – nekaj svojih, nekaj priredb in nekaj tistih, pri katerih je lahko z njimi prepevala tudi polna dvorana.

Močno sporočilo mladih, da je Gospod tisti, ki nam daje veselje, zato...

*Pogumno naprej,
Bog te varoval bo, vse bo okej,
zaupaj mu svoje strahove, svoje težave
in vse svoje dvome.
Ko boš žalosten, to le v mislih imej,
si videl kdaj čudež? Kar sebe poglej!
Ker ne glede na to, kaj boš počel,
Bog te bo vedno rad imel!*

Vabljeni naslednjič, 14. marca, ko bo z nami skupina Dotik iz Cerknice.

Blažka

SMUČANJE NA POHORJU

Med zimskimi počitnicami se nas je kar nekaj udeležilo smučanja na Pohorju. Smučanje je trajalo 4 dni. Na pot smo šli v četrtek zjutraj in dokaj hitro prispeli do naših dveh hišk. Razporedili smo se po sobah in pohiteli na smučišče. Že prvi dan smo uživali, saj nam je bilo vreme kar naklonjeno. Ko smo prišli nazaj, nas je že čakalo dobro kosilo. Za tem pa še nočna smuka. Za konec dneva smo imeli še zabavni večer, na katerem smo se kar dobro nasmejali. Zatem smo se izčrpani odpravili spat. V petek smo bili zjutraj malo utrujeni, a smo se na smučanju hitro zbudili. Sledilo je kosilo, zatem pa seveda veliko igre. Nekako tako je bilo tudi v soboto, le da smo popoldne gledali risani film Bikec Ferdinand. Istočasno pa so otroci z animatorji barvali pobarvanke, delali zapestnice ali pa so se v sosednjem prostoru skupaj igrali. Zvečer smo imeli večerjo, zatem pa še nekaj igre. Nedeljo smo prav tako kot tudi druge dni začeli z molitvijo in nato z zajtrkom. Ponovno je sledilo smučanje, zatem pa kosilo. Po kosilu smo spakirali naše potovalke in se pripravili za odhod domov. Pred odhodom smo imeli še sveto mašo.

Vsi smo uživali, se nasmučali in se imeli lepo. Najbolj pa so seveda uživali otroci. Vsak dan smo začeli in končali z molitvijo. Vsi se zahvaljemo Bogu, ker nam je dal možnost smučanja na Pohorju.

Živa

DDV ZA MINISTRANTE – DUHOVNO DRUŽABNI VIKEND NA KOPRIVNIKU

Na Prešernov dan smo se rakovniški ministranti odpravili na duhovno družabni vikend. Odšli smo v Vodnikov dom na Koprivnik.

Zaradi praznika se je vikenda udeležilo samo 7 ministrantov, zato pa je bilo več voditeljev, in to kar 5. Manjkal je samo Anej, ker se je mo-

ral veliko učiti. Vikend smo začeli s spopadom z blazinami, nadaljevali pa z ogledom filma Big Hero 6, o katerem smo se v dveh skupinah pogovarjali po katehezah. Izpostavili smo 5 vrednot: talenti, prijateljstvo, podoba Boga, maske. Poizvedeli smo tudi o naših krstnih zavetnikih, po katerih bi se morali zgledovati.

Za kuhinjo je skrbel g. Janez Ključevšek, ki je z nami že tradicionalno vsako leto na naših ministrantskih vikendih. Gospod Janez vedno poskrbi, da je hrana odlična in da je dovolj. Ministranti voditelji pa poskrbijo, da ničesar ne vržemo stran in da vse pojemo.

Na vikendu ni manjkalo druženja, igre, molitve in katehez, za kar smo poskrbeli voditelji in kaplan Janez. Kot to velewa tradicija, smo na vikendu izvedli tradicionalni veseli večer, na katerem smo se posebej zabavali. Da pa ni manjkalo športnih aktivnosti, smo se odpravili na Vodnikov razgled, kjer smo uživali v rajskem pogledu na zasnežene gore. Ministrantskega vikenda seveda ni brez nogometa in kepanja. Našli smo tudi naravno drsališče. Po vsakem obroku so ministranti pomagali pri pomivanju posode in pospravljanju hiše. Pri tem so se zelo pritoževali, ampak so bili kos vsem tem nalogam. Na poti nazaj smo se ustavili še pri Mariji Pomagaj na Brezjah.

Na koncu naj povem, da čeprav smo nekatere ministrante komaj prepričali, da so odšli z nami, so nas na koncu vikenda spraševali, kdaj bomo spet organizirali kaj podobnega. Zaradi vsega naštetega, kar smo doživeli, smo se razšli z žalostnimi obrazi, saj je bilo konec lepega vikenda.

Jakob Skubic

SREČANJE S PESNIKOM TONETOM KUNTNERJEM

Vnaši župniji ima vsak drugi torek v mesecu svoja srečanja »Skupina starejših Rakovnik«. Srečanje začnemo z molitvijo in spodbudno besedo našega duhovnega voditelja g. Franca Drobniča, ki mu vsi z veseljem prisluhnemo, nato pa sledi rekreacija, gost oziroma tema, ki je predvidena za srečanje, zaključimo pa z druženjem ob dobrem pecivu.

V mesecu februarju, v katerem praznujemo tudi kulturni praznik, se nas je zbralo kar lepo število starejših (37), saj je bil naš gost g. Tone Kuntner, pesnik, igralec in velik domoljub, ki povrh vsega domuje tudi v naši župniji.

Predstavil nam je svojo pesniško zbirko Zamrznjena Pomlad, ki je izšla lansko leto ob številnih pomembnih obletnicah, med drugimi tudi ob trideseti obletnici slovenske pomladi.

Poslušali smo preplet odlomkov iz Cankarjevih del, nato pa še Prešernove, Menartove in seveda Kuntnerjeve pesmi, iz katerih diha njegova velika ljubezen do domovine. Njegove recitacije so bile globoko prežete z domoljubnimi čustvi.

Dotaknil se je tudi svojih otroških let, ki jih je preživeljal v Slovenskih goricah, čisto blizu avstrijske meje in povedal kar nekaj zanimivih zgodb, med drugim tudi to, da ga s Cankarjem veže kar nekaj naključij. Prva knjiga, ki jo je dobil v dar od očeta, je bila Cankarjeva: Jaz, brajče, pa vem za domovino. Igral je tudi v filmu Na klancu in še kaj bi se našlo.

Verjamem, da se je vseh nas dotaknila njegova pesniška beseda, saj smo se zavedali, da premalo cenimo to, kar imamo, saj kot je na začetku dejal g. Kuntner, je domoljubje stvar srca in zavesti.

Vse starejše, ki se še niste odločili, da se pridružite naši skupini, vabimo, da nas pridete pogledat, lahko že 12. marca 2019, ko bomo imeli med nami zopet gosta. Tokrat bo to profesor in predavatelj dr. Jože Ramovš, avtor številnih knjig ter velik strokovnjak za področje kakovostnega staranja in sožitja med generacijami.

Andreja K.

FEBRUARSKA MLADINSKA SVETA MAŠA

Tudi animatorji molimo; da se zahvalimo za pridne otroke in prosimo za še bolj pridne. Sredi februarja smo se zbrali v Majcnovi kapeli z različnimi nameni, nekateri iz pristnih verskih namenov, kakšni drugi pa zato, ker so po maši vedno piškoti in druženje. Marsikdo

se je maše še posebej z veseljem udeležil, ker je z nami prepeval bend Navdih. Bilo je krasno!

NAMIG: Če misliš, da so rakovniški otroci že dovolj pridni, lahko svoj molitveni namen oddaš v škatlo, ki je v bivši animatorski (sejni) sobi.

Tinkara

IZLET SKAVTSKEGA STEGA

V sončnem nedeljskem jutru 17. februarja se je steg Grajskih zmajev odpravil na skupni izlet. Zjutraj smo se zbrali na vrhu sv. Urha, kjer nas je pričakalo indijansko ljudstvo. Vrhovni poglavar Indijancev nam je razdelil zemljevid, po katerem smo morali najti pot do njihovega domovanja. Razdelili smo se v dve plemeni ter odšli proti vrhu Molnika. Med potjo smo se ustavili na točkah, kjer smo izdelovali loke in indijanske obleke ter tako postali pravi Indijanci. Na vrhu Molnika smo zakurili ogenj in si v kotlih skuhalo trgance z gorgonzolo. Po kar dolgi poti hoje se nam je kosilo še kako prileglo. Indijanski stegov izlet smo zaključili s sveto mašo v naravi, na katero so prišli tudi naši starši.

Patricija

ZIMOVANJE SKAVTOV VV PRI BACKU JONU

S lab teden nazaj nas je v poštnih nabiralnikih pričakalo prav posebno pismo. Pisal nam je Bacek Jon in nas povabil v njegov Skedenj na zabavo. Tako so nas v petek, 22. 2. 2019, starši z domačimi traktorji pripeljali pred Backovo kmetijo, kjer so nas že čakali Bacek Jon, Špelca, Mama ovca, Timi, Lojzka in Mici (Štefi se nam je pridružila v soboto). Pred vstopom v Skedenj smo morali povedati skrivno geslo »Ovca je moč črede in čreda je moč ovce«, saj smo se bali, da bi nam na zabavo vdrli zlobni pujsi. V skednju smo si nato izdelali kožuhe in se naučili himno. Po večerji smo ugotovili, da so zlobni pujsi vseeno vdrli v hišo

in nam ukradli zajtrk. Ker nismo želeli biti zjutraj lačni, smo se odpravili do svinjaka, kjer smo si nazaj izborili ukradeno hrano. Nato smo se zadovoljni spravili v staje in po večerni molitvi zaspali. V soboto nas je zbudilo čudovito jutranje sonce, ki nas je vabilo ven na jutranjo telovadbo. Po zajtrku smo imeli jutranji krog, jutranjo molitev in dvignili smo zastave. Nato smo po navodilih Pustolovske ovce, ki nas je obiskala, odšli iskat zaklad. A izkazalo se je, da je bila Pustolovska ovca v bistvu lisica pod krinko in da nam je ukradla Timija. Podali smo se na lov in po dolgi poti našli zvezanega Timija, ki smo ga rešili, lisico pa pregnali. Popoldne smo ustvarjali – izdelovali smo bakle, ovčja ušeska in vžigali v les. Zvečer smo na skali posveta v krdelo sprejeli nove člane, ki so prejeli krog in kožušček. Ko smo se vrnili nazaj, so nas pričakale odlične pice. Po večerji smo imeli zabavni večer in mini kino, v katerem smo si ogledali dogodivščine Backa Jona in se nasmejali do solz. Nato smo se utrujeni od dolgega dneva odpravili spat. V nedeljo smo se po sveti maši vrnili na domače kmetije (no, eni so šli direktno na smučanje :)).

Volkci

SKAVTSKI FILMSKI VEČER

V petek, 8. 2. 2019, na sam slovenski kulturni praznik, je klan grajskih norcev organiziral filmski večer za skavte iz vseh ljubljanskih klanov. Večer smo začeli s spoznavanjem in družabnimi igrami. Sprva nas je bilo bolj malo, a se je kmalu nabralo solidno število radoživih skavtov. Na svoj račun so prišle tudi pice, ki smo jih z velikim veseljem snedli in si tako nabrali moči za ogled filmov in igranje družabnih iger pozno v noč. Skupaj smo preživeli še en čudovit Tradicionalni filmski večer za ljubljanske klane, kjer dobre volje ni manjkalo.

Ustvarjalna kuna, klan Ljubljana 2

ZIMSKI ORATORIJ

Na zimskem oratoriju je bilo zelo dobro. Osebnost sem zelo uživala, sploh sem se zabavala, ko smo odšli na drsanje ter v kino. Sama sem bila pri slaščičarski delavnici, kjer smo naredili same okusne stvari. Prvič sem imela (s še eno animatorko) tudi jutranjo molitev za otroke, ki je bila po prvem vtisu in mojem mnenju zanimiva. Velike igre, ki so se odvijale popoldne, so bile zelo dobro načrtovane in predvsem zanimive za otroke. Všeč mi je bilo, da je bilo namesto malice kar kosilo. Jaz sem bila na oratoriju ves teden in sem se zabavala in družila, kolikor se je dalo. Dramska igrice je bila odlična in dobro je bilo, ker je bila velikokrat tudi smešna. Kateheze so sicer dolge, ampak znajo biti tudi zares zanimive. Na zimskem oratoriju sem se na splošno počutila res dobro, tako da že čakam na poletnega.

Ada H.

SKLEPNI GOVOR PAPEŽA FRANČIŠKA NA SREČANJU ZA ZAŠČITO MLADOLETNIH OBJAVJENO NA RADIU VATIKAN

Dragi bratje in sestre. Med zahvaljevanjem Gospodu, ki nas je spremljal v teh dneh, se hočem zahvaliti tudi vam za cerkveni duh in konkretno prizadevanje, ki ste ju s toliko velikodušnostjo pokazali. S temi besedami je papež Francišek pred sklepom svete maše v dvorani Regia začel sklepni govor srečanja za zaščito mladoletnih, ki je od četrтка, 21. februarja, do nedelje, 24. februarja, potekalo v Vatikanu.

Naše delo nas je še enkrat pripeljalo do priznanja, da je obsežnost nadloge spolnih zlorab mladoletnih pojav, ki je zgodovinsko žal razširjen v vseh kulturah in družbah. Samo v relativno novjšem času je postal predmet sistematičnega preučevanja, in sicer zaradi spremembe občutljivosti javnega mnenja glede problema, ki so ga v preteklosti

imeli za tabu, kar pomeni, da so vsi vedeli o njegovem obstoju, a nihče ni govoril o tem. To me pripelje do misli na kruto versko prakso, ki je bila v preteklosti razširjena v nekaterih kulturah, da so darovali človeška bitja, pogosto otroke, kot žrtev med poganskimi obredi. Kakor koli še danes razpoložljive statistike narodnih in mednarodnih organizacij (SZO, Unicef, Interpol, Europol in drugih) ne predstavljajo resnično vrednost pojava, pogosto podcenjevanega predvsem zato, ker številni primeri spolnih zlorab niso bili prijavljeni, še posebej tisti zelo številni, ki so se zgodili v domačem okolju.

Žrtve se namreč redko zaupajo in iščejo pomoč. Za temi podatki je lahko sram, zmedenost, strah po maščevanju, občutki krivde, nezaupanje v institucije, družbene in kulturne pogojenosti, pa tudi napačne informacije o službah in strukturah, ki bi lahko pomagale. Stiska žal vodi v zagrenjenost, celo v samomor, ali pa se včasih iz maščevanja stori isto stvar. Edina gotova stvar je, da so milijoni otrok na svetu žrtev izkoriščanja in spolnih zlorab.

PODATKI O ZLORABAH

Pomembno bi bilo prinesti splošne podatke, po mojem mnenju vedno delne, na globalni ravni, zatem evropske, azijske, ameriške, afriške in oceanske, da bi prikazali sliko obsežnosti in zakoreninjenosti te nadloge po naših družbah. Želel bi, da se izognemo nepotrebnim polemikam, omeniti, da ima omenjanje nekaterih dežel edini namen navesti statistične podatke, ki jih prinašajo zgoraj omenjena poročila.

Prva resničnost, ki pride na dan iz teh dostopnih podatkov, je o tem, kdo stori zlorabo oziroma nasilje (fizično, spolno ali čustveno). To so predvsem starši, sorodniki, možje mladoletnih nevest, trenerji in vzgojitelji. Glede na podatke Unicefa iz leta 2017 za 28 dežel sveta je kar 9 od 10 deklic, ki so imele prisiljen spolni odnos, razkrilo, da so bile žrtev poznane osebe ali družini bližnje osebe.

Po uradnih podatkih ameriške vlade je v ZDA preko 700.000 otrok vsako leto žrtev nasilja ali trpinčenja. Po podatkih Mednarodnega centra za pogrešane in izkoriščane otroke pa en otrok od desetih utrpi

spolno zlorabo. V Evropi je 18 milijonov otrok žrtev spolnih zlorab. Če vzamemo primer iz Italije, poročilo »Modrega telefona« iz leta 2016 pokaže, da se 68,9 zlorab mladoletnih zgodi znotraj domačih zidov. Prizorišče nasilja pa ni samo domače okolje, ampak tudi četrtno, šolsko, športno in žal tudi cerkveno.

NADLOGA PORNOGRAFIJE

Iz opravljenih študij glede pojava spolnih zlorab mladoletnih je v zadnjih letih prišlo na dan, da je razvoj spleta in sredstev obveščanja prispeval k opaznemu porastu primerov zlorab in nasilja, ki so se zgodili preko spleta. Razširjenost pornografije se v svetu hitro širi preko spleta. Nadloga pornografije je dosegla strašne razsežnosti s pogubnimi učinki za psiho ter za odnose med moškim in žensko, med njima in med otroki. Ta pojav nenehno raste. Precejšen del pornografske produkcije pa ima žal za predmet tudi mladoletne, ki so s tem zelo hudo ranjeni v svojem dostojanstvu. Študije s tega področja žal dokumentirajo, da se to dogaja na vedno bolj strašen in nasilen način. Prihaja do takšnih skrajnosti, da zlorabe nad mladoletnimi počnejo in spremljajo neposredno na spletu.

Naj tukaj spomnim na kongres, ki je bil tu v Rimu na temo o dostojanstvu otroka v digitalni dobi, kakor tudi na prvi forum o Medverski zavezi za bolj varno skupnost, ki je o isti temi potekal novembra lani v Abu Dhabiju.

SPOLNI TURIZEM

Naslednja nadloga je spolni turizem. Glede na podatke Svetovne turistične organizacije za leto 2017 se vsako leto poda na potovanje 3 milijone oseb, da bi imele odnose z mladoletnimi. Pomenljiv je podatek, da povzročitelji teh zločinov v veliki večini primerov ne priznajo, da so storili kaznivo dejanje.

Smo torej pred vsesplošnim in povsod navzočim problemom. Naj nam bo jasno: vsesplošnost te nadloge, ki potrjuje njeno resnost v naših družbah, ne zmanjšuje njene pošastnosti znotraj Cerkve.

V ZLORABAH VIDIMO ROKO ZLA

Nečloveškost pojava na svetovnem nivoju postane še hujša in še bolj pohujšljiva v Cerkvi, saj je v nasprotju z njeno moralno avtoriteto in z njeno etično verodostojnostjo. Posvečena oseba, ki je od Boga izbrana, da vodi duše k zveličanju, če se pusti podjarmiti svoji človeški krhkosti ali bolezni, postane s tem satanovo orodje. V zlorabah vidimo roko zla, ki ne prizanese niti nedolžnosti otrok. Nobenih zadostnih razlogov ni glede zlorabe otrok. Ponižno in pogumno moramo priznati, da smo pred skrivnostjo zla, ki se je zneslo nad najslabotnejšimi, ker so podobna Jezusa. Poglejte, zakaj je sedaj v Cerkvi v porasti zavest, da mora zaježiti strašne zlorabe ne le z disciplinskimi ukrepi ter s civilnimi in kanoničnimi procesi, ampak se tudi z odločnostjo soočiti s tem pojavom tako znotraj kot zunaj Cerkve. Ta se čuti poklicana spopasti se s tem zlom, ki se dotika jedra njenega poslanstva, ki je oznanjevanje evangelija malim in varovati jih pred pogoltnimi volkovi.

RESNO SOOČANJE Z VSAKO ZLORABO V CERKVI

Tukaj hočem z vso jasnostjo zatrditi, da četudi bi se v Cerkvi odkril samo en primer zlorabe, ki je sam po sebi že pošasten, bi se s tem primerom soočili z vso resnostjo. Bratje in sestre, v opravičeni jezi ljudi vidi Cerkev odsev jeze Boga, ki je izdan in oklofutan od teh pokvarjenih posvečenih oseb. Odmev nemega krika malih, ki so namesto tega, da bi v njih našli očetovstvo in duhovne vodnike, naleteli na rablje, bo zatresel srca, omamljena zaradi hinavščine in oblasti. Mi imamo dolžnost, da prisluhnemo temu zadušenemu nememu kriku.

ZLORABA OBLASTI

Težko je torej razumeti pojav spolnih zlorab mladoletnih, ne da bi upoštevali oblast, saj so le-te vedno posledica zlorabe oblasti, zlorabe nadrejenega položaja nad nezaščitenim zlorabljenim, kar omogoča manipulacijo z njegovo vestjo ter z njegovo fizično in psihično krhkostjo. Zloraba oblasti je navzoča tudi pri drugih oblikah zlorab, katerih žrtev je skoraj 85 milijonov od vseh pozabljenih otrok: otrok – vojakov,

mladoletnikov, ki se prostituirajo, podhranjenih otrok, ugrabljenih otrok, žrtev pošastne trgovine z človeškimi organi, ali pa zaslužnjenih otrok, otrok žrtev vojn, otrok – beguncev, splavljenih otrok in tako naprej.

RAZLAGA IN OSMISLITEV

Pred tolikšno krutostjo, pred tolikšnim malikovalskim žrtvovanjem otrok bogu oblasti, denarja, ošabnosti, napuha, ne zadostujejo samo statistične razlage, saj te niso sposobne pojasniti razsežnosti in globine tolike drame. Ponovno se tu pokaže meja pozitivistične hermenevtike. Da nam pravo razlago, ki nam bo pomagala sprejeti potrebne ukrepe, ni pa nam sposobna dati osmislitve. Danes potrebujemo tako razlago kot osmislitev. Razlage nam bodo zelo pomagale na operativnem področju, vendar nas bodo pustile na pol poti.

TA KRIMINALNI POJAV JE RAZODEVANJE DUHA ZLA

Kakšna naj bi torej bila bivanjska »osmislitev« tega kriminalnega pojava? Če upoštevamo njegovo razsežnost in zakoreninjenost v človeškem, to danes ni nič drugega, kot dejansko razodevanje duha zla. Če ne bomo računali z navzočnostjo te razsežnosti, bomo ostali daleč od resnice in brez pravih rešitev.

ZA VSEM TEM JE SATAN

Dragi bratje in sestre, danes smo pred razodevanjem nesramnega, nasilnega in uničevalnega zla. Zadaj in v tem je duh zla, ki se v svoji ošabnosti in v svojem napuhu čuti gospodarja sveta in misli, da je zmagal. To vam hočem reči z avtoriteto brata in očeta, seveda majhnega in grešnika, a kot pastirja Cerkve, ki predseduje v dejavni ljubezni, da vidim v teh bolečih primerih roko zla, ki ne prizanaša niti nedolžnosti malih. In to me pripelje do misli na Herodov primer, ki je gnán s strahom, da bo izgubil svojo oblast, ukazal pomoriti vse betlehemske otroke. Za vsem tem je satan.

DUHOVNI UKREPI

Kakor moramo sprejeti vse praktične ukrepe, ki nam jih razum, znanost in družba ponujajo, tako tudi ne smemo izgubiti z vidika te realnosti ter sprejeti duhovne ukrepe, ki nas jih uči sam Gospod, torej ponižanja, obsodbe samih sebe, molitve in pokore. To je edini način, da premagamo duha zla. Jezus ga je tako premagal.

Cilj Cerkve bo torej prisluhniti, zaščititi, zavarovati in zdraviti zlorabljene, izkoriščane in pozabljene mladoletne, kjerkoli ti že so. Cerkev se mora za doseg tega cilja dvigniti nad vse ideološke polemike in novinarske politike, ki pogosto zaradi različnih interesov instrumentalizirajo drame, ki jih živijo ti majhni.

PRIŠEL JE ČAS ...

Zato je prišel čas, da s skupnim sodelovanjem pri izkoreninjenju te brutalnosti s telesa našega človeštva sprejmemo vse potrebne ukrepe, ki so že v veljavi tako na mednarodnem kot na cerkvenem nivoju. Prišel je čas, da najdemo primerno ravnovesje vseh vrednot, ki so v veljavi, in damo enotne norme za Cerkev ter se tako izognemo skrajnostim justicialisma (pretiranega boja za pravičnost), ki ga povzroča občutek krivde za pretekle napake ter pritisk medijskega sveta in samoobrambe, ki pa se ne sooči z vzroki in posledicami teh težkih zločinov.

»NAJBOLJŠE PRAKSE«

V tem kontekstu bi želel omeniti »najboljše prakse«, ki jih je pod vodstvom Svetovne zdravstvene organizacije oblikovala skupina desetih mednarodnih agencij, ki so razvile in sprejele paket ukrepov pod imenom INSPIRE, torej sedem strategij, kako narediti konec nasilju nad otroki.

CERKEV SE BO OSREDOTOČILA NA NASLEDNJE RAZSEŽNOSTI

Z uporabo teh smernic se bo Cerkev na svoji zakonodajni poti, tudi po zaslugi dela, ki ga je v preteklih letih opravila Papeška komisija za

zaščito mladoletnih ter po prispevku tega našega srečanja, osredotočila na naslednje razsežnosti:

1. Zaščita mladoletnih. Osnovni cilj kakršnih koli ukrepov je zaščititi male in preprečiti, da bi padale žrtve kakršne koli psihološke in fizične zlorabe. Potrebno je torej spremeniti miselnost ter se tako spopasti z odzivno držo obrambe institucije v korist iskrenega in odločnega iskanja dobrega za skupnost, tako da se da v vseh pogledih prednost žrtvam zlorab. Pred našimi očmi morajo biti vedno navzoči nedolžni obrazi majhnih, spominjajoč se Učiteljevih besed: »Kdor pa pohujša enega od teh malih, ki verujejo vame, bi bilo bolje zanj, da se mu obesi mlinski kamen na vrat in se potopi v globino morja. Gorje svetu zaradi pohujšanj! Pohujšanja sicer morajo priti, toda gorje človeku, po katerem pride pohujšanje!« (Mt 18,6-7).

2. Popolna resnost. Tukaj hočem zatrditi, »da si Cerkev ne bo obojavljala narediti vse potrebno, da izroči roki pravice vsakega, ki je storil takšne zločine. Cerkev ne bo nikoli skušala »pomesti pod preprogo« ali podcenjevati nobenega takega primera« (Govor rimski kuriji, 21. decembra 2018). Po njenem prepričanju »grehi in zločini posvečenih oseb postanejo še temačnejši z nezvestobo in sramoto ter maličijo obličje Cerkve in rušijo njeno kredibilnost. Dejansko je Cerkev skupaj s svojimi zvestimi sinovi žrtev te nezvestobe in teh pravih in resničnih 'kaznivih dejanj'« (ibid.).

3. Resnično očiščenje. Kljub sprejetim ukrepom in napredku glede zaščite pred zlorabami, je potrebno uvesti prenovljeno in nenehno prizadevanje za svetost pastirjev, katerih oblikovanje po Kristusu Dobrem pastirju je pravica Božjega ljudstva. Potrjuje se torej odločna volja, »da se z vso svojo močjo nadaljuje po poti očiščevanja, vprašujoč se kako zaščititi otroke; kako se izogniti takšnim zločinom, kako zdraviti in vključevati žrtve; kako okrepiti formacijo po semeniščih ... Skušala bo preoblikovati storjene napake v priložnosti, kako izkoreniniti to rano ne samo iz telesa Cerkve, ampak tudi iz telesa družbe« (ibid). Sveti Božji strah nas vodi v to, da obsodimo sami sebe, bodisi kot osebe bodisi kot institucijo in da popravimo svoje opustitve. Obtožiti samega

sebe je razumen začetek, povezan s svetim Božjim strahom. Naučiti se torej obtožiti samega sebe, tako kot osebe kot institucije in tudi kot družbe. Dejansko se ne smemo ujeti v past, da bi obsojali druge, kajti to je korak v smeri alibija (izgovora), ki nas ločuje od resničnosti.

4. Formacija. Zahteva po izbiri in formaciji kandidatov za duhovništvu po ne samo negativnih kriterijih, s katerimi se skuša izključiti problematične osebnosti, ampak tudi po pozitivnih, s katerimi se ponudi uravnoteženo pot formacije za primerne kandidate, ki je usmerjena v svetost in vključuje krepost čistosti. Sv. Pavel VI. je v okrožnici *Sacerdotalis caelibatus* (Duhovniški celibat) zapisal: »Življenje, ki je tako popolnoma in delikatno angažirano tako v svoji notranjosti kot navzven, kakor je to duhovniški celibat, izključuje nezadostno fizično, psihično in moralno uravnovešene osebe. Prav tako se ne sme domišljati, da bo milost v tem dopolnila naravo« (št. 64).

5. Okrepiti in preveriti smernice škofovskih konferenc. To pomeni potrditi zahtevo po enotnosti škofov pri izvajanju meril, ki naj imajo značaj norm in ne samo smernic. Norme in ne samo smernice. Nobene zlorabe se ne sme prekri, kot je bila to v preteklosti navada, ali je podcenjevati, saj prekrivanje zlorab spodbuja širjenje zla in zviša nivo pohujšanja. To pomeni razviti nov učinkovit preventivni pristop v vseh institucijah ter okoljih cerkvenih dejavnosti.

6. Spremljanje zlorabljenih oseb. Hudo, ki so ga doživeli, jim pušča neizbrisne rane, ki se izražajo v zagrenjenosti ter v samouničevalnih težnjah. Cerkev ima torej dolžnost, da jim ponudi vso potrebno podporo, pri tem pa naj se poslužuje pomoči izvedencev s tega področja. Poslušati, dovolil si bom besedo, »porabljati čas« s poslušanjem. Poslušanje zdravi ranjenega, ozdravlja pa tudi nas sebičnosti, distance in tega, da se »mene to ne tiče«, kakor tudi drže duhovnika in levita iz prilike o dobrem Samarijanu.

7. Digitalni svet. Zaščita mladoletnih mora računati tudi na nove oblike spolnih zlorab in zlorab vseh vrst, ki jim grozijo v okoljih, v katerih živijo in preko novih naprav, ki jih uporabljajo. Semeniščniki, duhovniki, redovniki, redovnice, pastoralni delavci in vsi se mora-

jo zavedati, da ima digitalni svet in uporaba njegovih naprav pogosto globlji vpliv, kot si mislimo. Potrebno je spodbuditi države in oblasti, da sprejmejo vse nujno potrebne ukrepe, da bi omejili spletne strani, ki ogrožajo dostojanstvo moškega, ženske in še posebej mladoletnih.

Bratje in sestre, kaznivo dejanje nima pravice do svobode. Absolutno se je potrebno zelo odločno upreti tem gnusobam, bedeti in bojevati se, da ne bi bil skaljen ali razdejan razvoj malih z njihovim nenadzorovanim dostopom do pornografije, ki pušča globoke negativne znake v njihovem umu in v njihovi duši. Potrebno se je zavzeti, da fantje in dekleta, še posebej pa bogoslovci in kler, ne postanejo sužnji zasvojenosti na osnovi kriminalnega izkoriščanja, zlorab nedolžnih in njihovih podob, na zaničevanju dostojanstva žensk in človeške osebe. Tukaj naj omenim nove norme »o najtežjih zločinih«, ki jih je odobril papež Benedikt XVI. leta 2010, kjer je bilo kot podzvrst zločina dodano »pridobivanje, hranjenje ali razširjanje« pornografskih podob, na katerih so mladoletni, s strani članov klera na kateri koli način in s katerim koli sredstvom. Tedaj se je govorilo, da so mladoletni do 14 let, sedaj mislimo, da je potrebno dvigniti to starostno mejo in tako razširiti zaščito mladoletnih, kakor tudi vztrajati na teži teh dejanj.

8. Spolni turizem. Obnašanje, pogled in duh Jezusovih učencev ter služabnikov mora prepoznati Božjo podobo v vsaki človeški stvaritvi, začevši pri najbolj nedolžnih. In samo z zajemanjem pri tem, tako radikalnem spoštovanju dostojanstva drugega, ga bomo lahko branili pred vsiljivo močjo nasilja, izkoriščanja, zlorabe in kvarjenja ter mu služili na verodostojen način pri njegovi celostni človeški in duhovni rasti v srečanju z drugimi in z Bogom. Pri boju s spolnim turizmom je potrebno zakonsko preganjanje, pa tudi pomoč in projekti ponovnega vključevanja žrtev tega kriminalnega pojava. Cerkvene skupnosti so poklicane okrepiti pastoralno skrb za osebe, ki jih je izkoristil spolni turizem. Med temi so najbolj ranljive in pomoči potrebne predvsem ženske, mladoletni in otroci. Ti zadnji pa potrebujejo še posebno zaščito in pozornost. Vladni organi naj dajo temu prednost in se takoj odzovejo s bojem proti trgovini in ekonomskemu izkoriščanju otrok.

S tem namenom je potrebno usmerjati prizadevanja vseh na vseh nivojih družbe in tesno sodelovati tudi z mednarodnimi organizacijami, da bi izdelali pravni okvir, ki ščiti otroke pred spolnim izkoriščanjem v turizmu in omogoča legalno preganjanje zločincev.

ZAHVALA VSEM ZVESTIM DUHOVNIKOM IN POSVEČENIM OSEBAM

Sedaj pa mi dovolite, da se iskreno zahvalim vsem duhovnikom in posvečenim osebam, ki v zvestobi in popolnoma služijo Gospodu in se čutijo osramočene in na slabem glasu zaradi sramotnega obnašanja nekaterih njihovih sobratov. Vsi, Cerkev, posvečene osebe, Božje ljudstvo in celo Bog sam nosimo posledice njihove nezvestobe. V imenu vse Cerkve se zahvaljujem veliki večni duhovnikov, ki ne samo da so zvesti v svojem celibatu, ampak izgorevajo v svoji službi, ki je danes postala težja zaradi škandalov redkih, a še vedno preveč njihovih sobratov. Hvala tudi vernikom, ki dobro poznajo svoje dobre pastirje in še naprej molijo za njih ter jih podpirajo.

Na koncu bi rad poudaril pomembnost tega, da se mora to zlo preoblikovati v priložnost za očiščenje. Poglejmo na lik Edith Stein – Sv. Terezije Benedikte od Križa – z gotovostjo, da se »v najbolj temni noči pojavijo največji preroki in svetniki. Kljub temu pa poživljajoči tok mističnega življenja ostane neviden. Prav gotovo so na odločilne dogodke svetovne zgodovine vplivale takšne duše, katerih zgodovinske knjige niti ne omenjajo. In kdo so te duše, ki se jim moramo zahvaliti za odločilne trenutke našega osebnega življenja, je nekaj, kar bomo zvedeli na dan, ko bo vse, kar je skrito, razkrito«. Sveto verno Božje ljudstvo, ki ga podpira in poživlja Sveti Duh, je najboljše obličje preroške Cerkve, ki zna v središče postaviti svoje vsakodnevno podarjanje svojega Gospoda. Ravno to sveto Božje ljudstvo nas bo osvobodilo nadloge klerikalizma, ki je rodoviten teren za vse te gnusobe.

Najboljši rezultat in najbolj učinkovita rešitev, ki jo lahko damo žrtvam, ljudstvu svete matere Cerkve in celotnemu svetu, je prizadevanje za osebno in skupno spreobrnjenje, ponižno ucljivost, poslušanje, pomoč in zaščito najbolj ranljivih.

Izrekam iskren poziv za boj proti zlorabam mladoletnih na vsej črti, na spolnem področju kakor na drugih področjih, vsem oblastem in posameznim osebam, saj gre za gnusne zločine, ki jih je potrebno zbrisati z obličja zemlje. To zahtevajo številne žrtve, skrite po družinah in po različnih krogih naše družbe.

p. Ivan Herceg DJ

OTROCI MOLIJJO

Že nekaj let imamo v tednu pred praznikom sv. Janeza Boska pri verouku adoracijo z otroki. Tudi letos smo prišli k Jezusu na obisk in ga počastili v salezijanski hišni kapeli.

Jezusu smo odprli naša srca in ostali v njegovi prisotnosti v pesmi in molitvi, prošnji in zahvali, premišljevanju in tišini. Ob koncu smo prejeli blagoslov z Najsvetejšim.

Jezus nam pravi: »Jaz sem vinska trta, vi ste mladike. Ostanite v moji ljubezni.« (prim. Jn 15, 5.9) Pred časom sem veroučencem 5. razreda dala za nalogo, naj napišejo svoj pogovor z Jezusom. Spodaj objavljam nekaj teh pogovorov oz. pogledov v otroško dušo:

Jezus?

Kaj je Gal?

Ali verjameš, da te ljubim?

Seveda ti verjamem.

Hvala za vse dobro, kar si storil zame.

(Gal)

Nik: Poglej, malo sem zrasel.

Jezus: Ja vidim.

Nik: Bolj ko sem priden, bolj rastem.

Jezus: Seveda. A pazi tudi na duhovno rast, ne samo na telesno.

Nik: Obljubim.

(Nik)

*Jezus, ti si trta in jaz mladika.
 Varuješ me in me braniš.
 Odpuščaš mi grehe in jaz verujem vate.
 Ti si eden in edini.
 In na koncu me sprejmeš k sebi v raj.*
 (Ana)

*Ti si Jezus, jaz mladika, skupaj boljša sva. Skupaj močna sva, veliko
 razmišljava in odpuščava, saj tvoja pot vodi me.*
 (Tadeja)

Pia in Žan Luka pa sta svoj pogovor z Jezusom zapisala kar v obliki pesmi:

Jezus je trta, mi smo mladike

*Jezus nas vabi
 in tudi rabi,
 da pojemo hvalnico,
 ko vijemo kuhalnico.*

*Mi smo mladike,
 ki imajo pike,
 da Jezus jih čisti
 čeprav smo samo listi.*

*Jezus je trta
 in rabi dva prta,
 da obriše solze,
 ki nam po licih polze.*
 (Pia)

Pesem o Jezusu

*Z Jezusom se pogovarjam v molitvi,
srečam ga na veliki prireditvi*.
Jezus nam v težavah pomaga,
kadar kdo od nas omaga.*

*Jezus pravi: »Jaz sem trta, vi ste mladike,«
stavek je točen od črke do pike.
Če v njem ostal bo eden izmed nas,
obvarovan bo čisto vsak las.*

*Veliko gobavcev je ozdravil
in še druge čudeže je napravil.
Sedaj pa zapomnite si to čisto vsi:
Jezus je pravi, on res živi.*

*tj. sveta maša
(Žan Luka)

Jezus je dejal: »Če ne postanete kakor otroci, ne pridete v nebeško kraljestvo« (prim. Mt 18, 3).

Gospod, obnovi v nas duha otroka, da te bomo ljubili s čistim in otroško preprostim srcem.

Katehistinja Urška

DUHOVNE VAJE ZAKONCI SZR IN KOFETARJI

Odpustiti je težko, še težje pozabiti. Zaradi naše ranjenosti zgolj v človeški moči je nemogoče. Odpuščanje je Božje delo, tudi pozabljanje. Le v Bogu in z Bogom ter pogledom na križ je pot odpuščanju odprta.

Zakonci z daljšim stažem, kot smo skupini SZR in Kofetarji, smo v letošnjih duhovnih vajah pri Svetem Jožefu v Celju premišljevali prav o tej dimenziji duhovnosti. V zakonskem življenju je odpuščanje stalnica...a ker živimo zavezo v zakramentalnem odnosu, nas Pavlove besede Korinčanom vedno na novo spodbujajo in dvigajo!

Duhovnih vaj v predpostnem času se radi udeležujemo. Župnik Mirko je prav srečen, da je z nami...in se potrudi! Hvala ti, g. Mirko! Naj kar malo naštejemo kaj vse smo spoznavali: Svetega Pavla, film »Največji dar«, molitev jutranjic in večernic, zgodovino obnove Doma svetega Jožefa, pa spet razmišljanje o lastnostih ljubezni...tudi je izvirna misel: ljubezen mora dati dober vtis..., dve evharistični slavlji, medsebojni zakonski pogovori ter izmenjava mnenj. Zelo lepo!

Radi tudi malo pokritiziramo, na primer slabo zapiranje oken v sobah doma, pa vonj po laku...dom namreč patri lazaristi obnavljajo.

Sobota popoldne je bila namenjena romanju v župnijo Vojnik. Izbrali smo si jo iz večih razlogov. Tu je bila krščena in je obiskovala verouk naša članica, soproga pisca teh vrstic, Anka. Tu je bil doma prvi rakovniški župnik, gospod Jurčak. Enako je tu rojen g. prof. Kolar,

predavatelj na teološki fakulteti. In slednjič nas je očaral tudi g. župnik Tone Perger. Lepo nam je predstavil župnijo in največje bogastvo župnije, številčne novomašnike. Za mnoge je osebno »kriv«. Hudomušen, malo iskriv...pravi župnik. Tudi z Don Boskovim centrom v Celju rad sodeluje.

Zakonci mislimo drug na drugega, naša molitev gre preko meja tega sveta. Tako se v vsakem evharističnem slavlju spominjamo vseh pokojnih...letos še posebej našeg zlatega Staneta Janežiča. Tudi vseh, ki se teh duhovnih vaj niso mogli udeležiti.

In neverjetna je ta naša povezanost! Po duhovnih vajah smo se v Ljubljani dobili še pri zakoncih Mariji in Janezu Pintar...in duhovne vaje nadaljevali na vesel in iskren način. Marta Janežič je tudi prišla in nas je bila zelo vesela.

Za SZR in Kofetarje; Jože

125 DOLARJEV – NAJDRAGOCENEJŠI DENAR, KAR SEM GA KDAJ VIDEL

Dragi don Boskovi prijatelji, na teh straneh se ponovno z veseljem srečam z vami, tokrat s posebno ganjenostjo. Naj vam zaupam, zakaj.

Ob božiču je član vrhovnega sveta, vrhovni svetovalec za misijone, praznike preživel v Ugandi, v dveh zelo pomenljivih salezijanskih navzočnostih. V eni ga je sprejela skupina otrok, rešenih z ulice, ki sedaj živijo v salezijanski hiši. Druga pa je begunsko taborišče Palabek, kamor smo salezijanci prišli pred enim letom, 31. januarja 2018, le nekaj mesecev zatem, ko so tja prišli prvi begunci. Tedaj smo se odločili, da bomo salezijanci navzoči tam in bomo živeli življenje tistih ljudi, ki jih je danes že več kot 42.000. Število pa še vedno narašča.

Ko se je v prvih dneh novega leta 2019 svetovalec za misijone Guillermo Basaños vrnil, mi je izročil dve kuverti. Eno je prišlo iz Kampale v Ugandi, točneje od vzgojnega projekta »Children and Life Mission«, drugo pa iz begunskega taborišča Palabek. Vsaka je prinašala posebno sporočilo.

Mladi iz Kampale, rešeni z ulice, so skupaj z nekaterimi redovniškimi skupnostmi organizirali nabirko za najbolj uboge, ki jih ob obiskih srečujem po svetu (Kot da oni ne bi bili ubogi!). Sporočilo je bilo priloženih sto dolarjev, sad njihove darežljivosti in odrekanja.

Druga kuverta je bila podobna. Dejal sem že, da je prišla iz begunskega taborišča. Tam praktično nimajo ne denarja, ne trgovanja s hrano, obleko in drugimi stvarmi. Nekateri podjetni begunci vzrejajo piščance in ko malo zrastejo, jih menjajo za druge stvari. Tako se skušajo za silo preživljati. A želeli so pomagati najbolj ubogim, zato so se mnogi odločili, da prispevajo v skupno nabirko. Prodali so kakšnega piščanca in z drobižem, ki so ga uspeli dobiti v taborišču, napolnili kuverto. Zraven so dodali vse, kar so uspeli zbrati v nabirkah pri svetih mašah, ki so jih obhajali na odprtem pod drevesnimi kupolami (to je namreč njihova bazilika).

Poln čustev sem odprl kuverto in našel 25 dolarjev v dveh bankovcih za 100 in 200 ugandskih šilingov ter kratko sporočilo, v katerem me prosijo, naj dar prenesem tistim, ki ga najbolj potrebujejo. V pisarni sem bil sam in sem težko zadrževal solze.

To je bil tako čustven in poseben trenutek, ki ga ne morem zadržati le zase. Zato sem se odločil, da ga delim z vami v tem pismu. Nekaj podobnega sem vam že predstavil, ko sem opisal simboličen dar poročnih prstanov, namenjen ubogim v naših ustanovah.

Misli mi uhajajo k evangelijskemu odlomku, ko Jezus učencem pokaže ubogo vdovo, ki v tempeljsko zakladnico vrže vse, kar ima, dva denarja. Gospod hvali njeno velikodušnost, ker je pristna.

Na misel mi prihaja praznovanje don Boskovega godu leta 1874. Biografski spomini opisujejo »drobiž otrok, ki dokazuje njihovo dobro srce. Skupaj so spravili 200 lir, obrtniki 113, 87 lir pa študenti.« Don Bosko je izrazil svojo veliko hvaležnost, saj so mu mnogi fantje ob tej priložnosti dejali: »Nič drugega ne morem darovati, zato vam darujem svoje srce.«

Prav to se odraža v teh dveh darovih, v teh 125 dolarjih, najdragočenejših, kar sem jih kdaj videl v svojem življenju.

Ne morem, da ne bi mislil na človeško srce. Toliko je lepe človečno-

sti v srcih ljudi. Na žalost se zdi, da svet premore le slabe novice in se na nas zgrinjajo grožnje, pred katerimi se moramo braniti. A ni tako. Novice, ki prihajajo do nas, so pogosto načrt političnih, ekonomskih in ideoloških interesov. Človeško srce pa je veliko več od tega.

Nočem, da pozabimo na vse dobro, ki se ves čas dogaja po svetu, za katerega nihče ne ve.

Salezijance in vse člane salezijanske družine po svetu vabim, da oznanjamo dobro, ne samo to, kar počnemo mi, temveč vsako dobro, ki ga storijo tolike osebe, skupine in ustanove.

Dobroto moramo narediti vidno, saj se slabo in egoizem šopirita z vsemi mogočimi sredstvi in zaradi interesov nekoga.

Begunskega taborišča Palabek še nisem obiskal. Niti ne vem, če ga bom osebno kdaj videl, toda po svojih bratih salezijancih jim bom prenesel zahvalo in jim zagotovil, da jih ne bomo pozabili, saj so za nas pomembni. Njihovo trpljenje delimo skozi naše oči in dušo.

To preprosto sporočilo vam posredujem tudi zato, ker sta me kurti prepričali, da pozdravi in prijazne besede niso dovolj, da bi lahko spremenili nepravico, izkoriščanje in zaznamovanost, temveč od nas vseh, dragi prijatelji, ne zahtevajo pasivne in prilagodljive drža, temveč jasn in kritičn pristop do tega, kar bi nam »drugi« radi vcepili v našo miselnost, nemalokrat tudi z argumenti strahu.

V tem pogledu je bil naš ljubljeni don Bosko vedno jasn, pameten in močan v svojih pogledih ter se ni nikoli spogledoval s tem, kar ni imelo za končni cilj dobro za njegove fante in družine (če so jih imeli).

Z iskreno hvaležnostjo pozdravljam vse prebivalce, družine in mlade v Palabeku in Kampali. Prepričan sem, da bo njihovo sporočilo in dar močno preseglo njihov dober namen. Obljubljam, da 125 dolarjev ne bo pustilo neizbrisne sledi le v mojem srcu. Ko jih bom izročil najbolj potrebnim, bodo vedeli, da je njihova vrednost neizmerljiva, saj prihajajo iz prav posebnega kraja in so bili darovani z neizmerno dobroto in velikodušnostjo.

Lepo vas pozdravljam in vam želim milosti in blagoslova.

Ángel Fernández Artime, vrhovni predstojnik salezijancev

BODI HVALJEN Z VZHAJAJOČIM SONCEM

MAMA

*Mama je zmeraj
na tvoji strani.
Tudi če nimaš prav,
te brani.*

*Pomaga ti iz zadrege
in vse napravi zate,
saj mama zares
verjame vate.*

*Lepo je, da ima
tudi mama mamo –
da kdaj nasloni glavo
na njeno ramo.*

*Lepo je, da je babica
še skoraj mlada
in te ima
neskončno rada.*

*Ni večjega bogastva
na tem planetu,
kot je ljubezen v srcu
vseh mam na svetu.*

*Kaj jim lahko
v zahvalo damo?
En tak poljub,
kot ga Tesa hrani
za mamo.*

Feri Lainšček

15. marec
LUDOVICA DE MARILLAC

Rodila se je 12. avgusta 1591. Njen oče je bil Ludovik de Marillac, plemiški velikaš in svetovalec v francoskem parlamentu, ime njene matere pa ni znano. Najprej je živela pri očetu, zatem je bila do dvanajstega leta v plemiškem zavodu, ki so ga vodile redovnice dominikanke. Tedaj pa jo je oče izročil v varstvo neki revni ženi v Parizu, kjer se je privadila kuhanja in drugih ročnih spretnosti. Oče ji je pred smrtjo hotel zagotoviti varno prihodnost. Ludovika se je uklonila očetovi želji in se leta 1613 poročila. Ostala je dvanajst let v zakonu, ki je bil sprva kar srečen. V njunem zakonu je rodila sina Mihaela Antona. Za njeno nadaljnje življenje je bilo leta 1624 odločilno srečanje z Vincencijem Pavelskim, ki ga je nekaj let zatem prosila za stalno duhovno vodstvo. Po smrti moža je leta 1625 začela z delom po župnijah, kjer so delovale Vincencijeve mlade bratovščine krščanske ljubezni, imenovane služabnice ubogih. Leta 1633 je postavila temelje družbe usmiljenih sester. Napisala je pravilnik nove družbe, za vodstvo družbe pa določila Vincencija Pavelskega. V družbi je delovala vse do svoje smrti 15. marca 1660. Pokopana je v Parizu.

28. marec
MARIJA PRAŠKA (MILADA)

Veliko zaslug za utrditev krščanstva med Čehi ima Marija, ki je na Češkem bolj znana pod imenom Mlada, zunaj čeških meja pa so jo prekrstili v Milado. Za svojo vzornico si je izbrala prababico sv. Ljudmilo in svojega strica sv. Vavra. Posnemala ju je tudi v prizadevanju za svetništvo. Njeno življenje v podrobnosti ni znano. Ko je bila na bavarskem dvoru v Regensburgu, kjer so jo vzgajali, pri tem pa je ohranila češko miselnost, jo je oče prosil, naj v Regensburgu posreduje za češko cerkveno samostojnost. Regensburg te njene želje ni maral spol-

niti, zato je Marija – Mlada šla v Rim. Tam je stopila v samostan benediktink in pokazala izredno redovniško vnemo. Papež Janez XIII. ji je naročil, naj se vrne v Prago in tam ustanovi ženski samostan. Samostan je zrasel ob praškem gradu Hradčani. Marija je pripeljala s seboj nekaj redovnic, druge pa je pridobila doma. Tako se je razvil velik samostan sv. Jurija, katerega opatinja je bila Marija. Njena iznajdljivost pri vzgoji je vzbujala občudovanje in kmalu jo je ljudstvo imelo za pravo svetnico. Umrla je 8. februarja najbrž leta 994.

KARITAS - POSTNA POBUDA 2019

Pred nami je postni čas, ki nas še posebej nagovarja k bolj poglobljeni molitvi, različnim odpovedim in seveda zavestnim dejanjem dobrote.

Postna spodbuda – 40 dni brez alkohola :

Smo že v postnem času, ampak še je čas, da se s svojo odločitvijo in s spodbudo drug drugemu priključimo k preventivni spodbudi 40 dni brez alkohola. Gre za osebno ali skupinsko odločitev 40-dnevne odpovedi alkoholu v znamenje solidarnosti z vsemi, ki trpijo zaradi alkohola v družinah, v prometu in zaradi zdravja.

Začetek postne spodbude bo na pepelnico, v sredo, 6. marca. Akcija se zaključi na veliko soboto, 20. aprila 2019.

Letošnje geslo »Za odgovoren odnos do alkohola« nas vabi, da namesto alkohola raje izberemo ženo, moža, otroka, družino, prijatelje, čas za sočloveka, šport, glasbo ... in se veselimo vsakega dne, vsakega življenja.

S svojim zgledom v okolici, v kateri živimo, nagovarjajmo, da je čas, preživet s človekom, dragocen in vsaka beseda, objem in stisk roke seže v srce. Izbrati dobro in biti z nekom, ki ga imaš rad, ter delati tisto, kar te veseli, je prava izbira.

Bodimo pa tudi s tistimi, ki jim alkohol vsak dan znova povzroča

trpljenje, z ženami in materami v nemirnih nočeh, z otroki, ki živijo v strahu in zaznamovanosti, s tistimi, ki so izgubili svoje najbližje v prometnih nesrečah, in tudi s tistimi, ki si sami ne morejo pomagati, da bi se rešili iz klešč zasvojenosti.

DOMA

Želimosilepihodnosov,zdravja,blaginjeinpravegaveseljavedružinah. Prekomerno pitje in opijanje uničuje naše skupnosti, povzroča zasvojenost, revščino, nasilje in trpljenje, še posebej otrok.

NA CESTI

Radi bi varno prišli na cilj in pri tem ne ogrožali drugih. Vsakršno pitje alkoholnih pijač v prometu je smrtno nevarno. V letu 2017 je bila kar tretjina vseh nesreč s smrtnim izidom posledica pitja.

V SLUŽBI IN PRI DELU

Svoje delo lahko odgovorno opravljamo, le če smo zbrani, razsodni in učinkoviti. Alkohol deluje kot strup in otopi delovanje možganov. Z nerazsodnim ravnanjem lahko poškodujemo sebe in druge.

V DRUŽBI

Skupaj oblikujemo navade in sprejemljive vzorce v družbi. Bodimo dober zgled zmernosti, še posebej mladim in otrokom. Odklanjammo spodbujanje pitja, zmanjšajmo toleranco do opijanja in vsiljivo ponujanje pijač.

Dobri Bog!

*Ti spoštuješ svobodo vsakega in nam daješ možnost,
da izbiramo med različnimi dobrinami.*

*Vabiš nas, da se ne zaustavimo le pri materialnih stvareh,
ampak da odrinemo na globoko.*

*V tem postnem času nam pomagaj,
da bomo postali odločnejši, bolj ljubeči*

*in tesneje povezani s Tabo.
Odpoved alkoholu ali drugim razvadam,
dobra misel in dar za bližnjega
ter redna molitev pa naj bo prošnja za Tvoj blagoslov,
ki prinaša dobroto, plemenitost in veselje v naše življenje.*

Amen.

KARITAS-POSTNA DOBRODELNA AKCIJA 2019:

Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče! (Lk 6,36). Usmiljenje je pot, ki se začne v srcu, da bi prispela do rok, je o usmiljenju povedal papež Frančišek. Jezus nam govori, da se usmiljenje začne v Božjem srcu, saj je Očetovo usmiljenje vzor, po katerem naj bi tudi mi oblikovali sami sebe.

Usmiljenje, ki se je začelo v Očetovem srcu, nam je podarilo Jezusa Kristusa, ki je postal človek, da bi nam lahko podaril največ, da bi nam vrnil dostojanstvo Božjega otroštva.

Tudi usmiljenje, ki se začneja v našem srcu, mora vedno voditi k vračanju dostojanstva tistim, ki jim izkazujemo usmiljenje.

Tudi v postnem času in pred velikim praznikom Veliko nočjo zopet PROSIMO in UPAMO za pomoč. Naši prosilci so brezposelni ali prejemniki socialne pomoči ali pa z zelo majhnimi prihodki, med nami pa so tudi posamezniki, predvsem upokojenci ali družine z večjim številom otrok, ki so zaradi spremenjene zakonodaje izpadli iz državne pomoči ali se jim je ta bistveno znižala, zato imamo odprte oči tudi zanje.

Z denarnimi sredstvi plačamo kakšno manjšo položnico (za elektriko, stanarino, za šolo, vrtec), večinoma pa nabavimo manjkajočo hrano. Za popolne osnovne pakete nam predvsem manjkajo konzerve (ribe, doručak, pašteta ipd.), dobrodošle pa so tudi ostale dobrote (jušne kocke, čokolada, čokolino, puding v prahu ...) z rokom trajanja vsaj 1 mesec.

S sredstvi postne dobrodelne akcije želimo pomagati družinam in posameznikom v stiski v naši župniji, zato bo:

V NEDELJO, 31. MARCA 2019, PRED SVETIMI MAŠAMI možnost darovanja (hrana, denarni prispevki ...) pred vhodi v cerkev Marije Pomočnice na Rakovniku. Hvala za vsak dar! Jezus odpira vrata za dejavne v ljubezni.

Že vnaprej se vam v imenu sodelavcev Karitas in vseh naših ljudi, ki pri nas iščejo pomoč, lepo zahvaljujemo za vse vaše darove.

Za ŽK Rakovnik: Judita Petelin

ŽUPNIJSKA KARITAS RAKOVNIK, Rakovniška 6, Ljubljana

Dežurstvo v aprilu: četrtek, 4. 4. 2019, od 16.30 do 19.00.

TRR: 02058-0253398959 NLB. Hvala za vsak dar.

RAZVEDRILO

POKLIC – »Moj sin bo gotovo inženir,« reče prva mamica, »ker vsako igračko, ki jo dobi, razdre in jo potem spet sestavi.« – »Moj bo odvetnik,« reče ponosno druga, »nenehno se prepira s prijatelji.« – »Moj bo pa zanesljivo natak,« vzdihne tretja, »sploh ne pride, ko ga pokličem.«

Spoštovani župljani in prijatelji Marijinega svetišča na Rakovniku! Že nekaj mesecev po prihodu salezijancev na Rakovnik (23. 11. 1901) je dozorela odločitev za gradnjo cerkve Marije Pomočnice.

Leta 1904 je bil položen temeljni kamen, leta 1908 je bila cerkev zgrajena do višine korov, 8. septembra leta 1924 posvečena, ob 50-letnici posvetitve leta 1974 pa obnovljena.

Kaj je bilo v in ob cerkvi narejenega v zadnjih dveh desetletjih? Poleg obstoječih štirih sta bila priskrbljena še dva dodatna zvonova – 4 tone težak »svetoletni zvon« v spomin na sveto leto 2000 in nad 1 tono težak »zvon mašne zveze« v zahvalo vsem dobrotnikom svetišča. Urejeno je bilo stopnišče v cerkev z nedrsnim marmorjem, stranski vhod (za in-

valide), novo stopnišče na prvi kor in zunanje stopnišče z zgornjega dvorišča do stranskega vhoda v cerkev. Urejeno je bilo novo ogrevanje, očiščene so bile orgelske piščali, na novo tapecirane klopi v cerkvi, v zakristiji nameščene nove omare. V letu 2014 so bili tapecirani stoli v obeh stranskih kapelah in urejene sanitarije na hodniku pred zakristijo ... Ob tem pa je potekalo tudi redno vzdrževanje v cerkvi sami.

Ob bližajoči stoletnici posvetitve cerkve želimo pristopiti k celostni in strokovni obnovi in ureditvi našega svetišča. Zunaj najeda zob časa streho, v samem svetišču pa bo potrebno beljenje, še prej pa se bo pokazalo, koliko je elektrifikacija v cerkvi in zakristiji še ustrezna. Spovednice so potrebne obnove, pa tudi v prezbiteriju bo potreben kakšen poseg. Sedaj je že v teku nujna obnova vitrajev v stranski kapeli in urejanje ozvočenja.

Že sedaj se vam zahvaljujem za vašo skrb in ljubezen do tega našega skupnega doma. Še naprej se vam priporočam,

vaš župnik Mirko

KOLEDAR

MAREC 2019

- PET, 1. 3.: prvi petek: obisk bolnikov na domu; posvetitev Jezusove-mu Srcu.
- PET, 1. 3. do NED, 3. 3.: duhovne vaje za 9. r. in srednješolce na Bledu.
- SOB, 2. 3.: prva sobota: posvetitev Marijinemu Srcu; od 9.00 do 13.00 pustovanje v SMC-ju.
- NED, 3. 3.:** 8. nedelja med letom; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30.
- PON, 4. 3.: ob 19.00 katehetski odbor; ob 19.15 skupina za žene.
- TOR, 5. 3.: ob 19.30 v Rakovniškem gradu SREČANJE Z BOGOM – kateheza za mlade nad 18 let – tema: Kaj pa če Cerkve ne bi bilo?
- SRE, 6. 3.: pepelnica – pri vseh sv. mašah obred pepeljenja; ob 19.30 biblična skupina.
- ČET, 7. 3.: ob 19.30 mladinski gost Anja Klančar: soočenje s samo-morom bližnjega.
- PET, 8. 3. do NED, 10. 3.: duhovne vaje od 4. do 8. r. OŠ na Bledu; du-hovne vaje od 4. do 7. r. OŠ v Želimljem.
- SOB, 9. 3.: srečanje oratorijskih animatorjev ljubljanske nadškofije v pripravi na poletni oratorij na Rakovniku.
- NED, 10. 3.:** 1. postna nedelja; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30.
- PON, 11. 3.: ob 19.00 Karitas; ob 20.00 seja ŽPS (Župnijskega pasto-ralnega sveta).
- TOR, 12. 3.: ob 9.00 srečanje starejših – gost bo dr. Jože Ramovš, tema: SOŽITJE V DRUŽINI; po večerni sv. maši v hiši kapeli molitev za vse, ki so v stiski; ob 20.00 katehumenat.
- ČET, 14. 3.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino; ob 19.30 v Rakovniškem gradu Večer SKG, predstavi se skupina Dotik iz Cerkni-ce.
- PET, 15. 3.: ob 17.00 priprava na krst; ob 20.00 zakonska skupina Zvonci.

- PET, 15. 3. do NED, 17. 3.: duhovne vaje od 7. do 9. r. OŠ v Želimljem.
- SOB, 16. 3.: ob 9.30 duhovna obnova za starše in prvoobhajance (3. raz.); ob 19.30 mladinska sv. Maša.
- NED, 17. 3.:** 2. postna nedelja; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; ob 19.30 skupina za pare.
- TOR, 19. 3.: praznik sv. Jožefa; sv. maše ob 6.00, 7.30, 10.00 in 18.30, po večerni sv. maši molitev v hišni kapeli za vse v stiski.
- TOR, 19. 3. do PON, 25. 3.: teden družine.
- SRE, 20. 3.: ob 20.00 zakonska skupina Mavrica.
- ČET, 21. 3.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
- PET, 22. 3.: ob 19.30 slavlilni večer za mlade.
- PET, 22. 3. do NED, 24. 3.: duhovne vaje za srednješolce v Želimljem; postne duhovne vaje na Bledu.
- SOB, 23. 3.: od 15h do 19.30 oratorijski dan ob PRAZNIKU STARŠEV, ob 18.30 sodelovanje otrok pri sv. maši.
- NED, 24. 3.:** 3. postna nedelja; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; pri sv. maši ob 10.30 sodeluje Vera in luč.
- PON, 25. 3.: Gospodovo oznanjenje – sv. maše 6.00, 7.30, 10.00 in 18.30., ob 20.00 srednja zakonska skupina.
- TOR, 26. 3.: ob 18.00 v Glasbeni šoli koncert: Družine nastopajo; po večerni maši molitev v hišni kapeli za vse v stiski.
- SRE, 27. 3.: ob 20.00 zakonska skupina Iskrice.
- ČET, 28. 3.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
- PET, 29. 3.: ob 19.00 križev pot za birmanske družine.
- PET, 29. 3. do NED, 31. 3.: vikend za družine v Veržetju; postne duhovne vaje na Pohorju.
- SOB, 30. 3.: dekanijsko romanje v Millstatt na avstrisko Koroško, odhod iz Rakovnika ob 7.00; košarkarski turnir v SMC-ju.
- NED, 31. 3.:** 4. postna nedelja; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; pri sv. maši ob 10.30 sodelujejo skavti.

APRIL 2019

- PON, 1. 4.: ob 19.00 katehetski odbor; ob 19.15 skupina za žene.
 TOR, 2. 4.: po večerni maši molitev v hišni kapeli za vse v stiski.
 SRE, 3. 4.: ob 19.30 biblična skupina; ob 20.00 zakonska skupina DiŽ.
 ČET, 4. 4.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
 PET, 5. 4.: prvi petek: obisk bolnikov na domu; posvetitev Srcu Jezusovem; od 15. do 18. ure Antonkina izmenjava v SMC-ju; ob 19h križev pot za mlade iz naše dekanije v Polhovem Gradcu.
 PET, 5. 4. do NED, 7. 4.: postne duhovne vaje na Pohorju; duhovne vaje za animatorje oratorijev na Bledu.
 SOB, 6. 4.: prva sobota: posvetitev Marijinem Srcu.
 NED, 7. 4.: 5. postna – tiha nedelja; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; pri sv. maši ob 10.30 sodeluje ljubiteljski program Glasbene šole Rakovnik; popoldan zaključek ŠportKat lige v Šentvidu.
-

V CERKVI POZDRAVLJAMO NOVE ČLANE:

Natanael Burja
 Matej Jožef Ravnikar
 Nika Knez

V VEČNOST SO SE PRESELILI:

Janez Lakner, 1948
 Jože Bertalanič, 1962
 Marija Černoga, 1939

POSTNE DUHOVNE VAJE - PDV

PDV 2019

ZA DIJAKE, ŠTUDENTE IN
MLADE V POKLICIH

22.-24. marec 2019 (Bled)
29.-31. marec 2019 (Pohorje)
5.-7. april 2019 (Pohorje)

**NAPUHU
VSTOP
PREPOVEDAN**

prijave: www.donbosko.si/pdv

DUHOVNE VAJE V ŽELIMLJEM

8.-10. marec fantje in dekleta 4.-7. razred
22.-24. marec fantje in dekleta SREDNJEŠOLCI
prijave: majcnov.dom@zelimlje.si

sobota, 16. marca 2019
od 8.30 do 18.00
ZAVOD SV. STANISLAVA
Štula 23, Ljubljana

2. VSESLOVENSKO SREČANJE MOŽ, OČETOV IN SINOV

INFORMACIJE IN PRIJAVE:
moskaduhovnost.si
krscanski-mozje.si

**sobota, 23. marca
od 15h do 19.30**

ORATORIJSKI DAN OB PRAZNIKU STARŠEV

PROGRAM

OTROCI

STARŠI

uvodna animacija

delavnice

vzgojni posvet

in igre

o delu v SMC-ju

sveta maša z gledališko igro

Program Salezijanskega mladinskega centra Rakovnik podpira:

NA POMOČ ZA UČNO POMOČ

Iščemo prostovoljce, ki bi bili pripravljeni eno uro na teden pomagati pri učni pomoči v SMC Rakovnik.

Vsak lahko pomaga, tudi če je od njegovega šolanja minilo že nekaj časa, saj snov ni zahtevna.

Učno pomoč potrebujejo otroci, ki imajo težave z razumevanjem učne snovi oz. je zanje pri pouku obravnavana prehitro. Predvsem potrebujejo pomoč pri domačih nalogah in pri pripravi na teste.

SMC učilnica je odprta od ponedeljka do četrтка,
med 15.30 in 17.30.

Več informacij na kristina.anzelj@rakovnik.si 041-512-946.

PRISRČNO VABLJENI na NEDELJSKO KAVICO po polenajsti sveti maši v prostore SMC

Priložnost za druženje je vsako nedeljo do 23. junija, razen ob posebnih dnevih, karice ali kakava lahko kljub natančnemu algoritmu napovedi števila ljudi in dobremu načrtovanju zaradi prevelikega obiska zmanjka :), zato bodite prvi dol.

Salezijanski mladinski center Rakovnik

<https://rakovnik.si/>

ANTONKINA IZMENJAVA

OBLAČILA . OBUTEV . IGRAČE . KNJIGE . OKRASNI PREDMETI

**NE KUPUJ,
IZMENJAJ!**

PETEK, 5.4.2019
od 15.00 do 18.00

Prinesi do 20 čistih in ohranjenih stvari!

LOKACIJA: SMC RAKOVNIK (ROTUNDA)

*Pridržujemo si pravico, da neustrezna oblačila in predmete zavrnamo.

ORGANIZIRAMO: MAMICE ANTONKE

Glasilo izdaja Župnija Rakovnik
Odgovorni: Mirko Simončič – lektorirala: Tadeja Klun Lenarčič – prelom: Vito Lojk

*Obraz Boga je obraz
usmiljenega očeta,
ki ima vedno potrpljenje.
Ali ste kdaj pomislili na
Božjo potrpežljivost,
na potrpljenje,
ki ga ima z vsakim od nas?*

papež Frančišek

DON BOSKO

ŽUPNIJSKI URAD LJUBLJANA RAKOVNIK
RAKOVNIŠKA ULICA 6, 1108 LJUBLJANA

TEL: 059 339 110, N.C. 059 339 100
WWW.RAKOVNIK.SI

ZUPNIJA.RAKOVNIK@SALVE.SI
SMC.RAKOVNIK@SALVE.SI

**Župnijska Karitas
Rakovnik**

Dežurstvo v aprilu:

4. 4. 2019,

od 16.30 do 19.00.

TRR: 02058-0253398959

NLB. Hvala za vsak dar.

Postne duhovne vaje

PDV 1 Bled

od 22. do 24. marca

PDV 2 Pohorje

od 29. do 31. marca

PDV 3 Pohorje

od 5. do 7. aprila

Praznik staršev:

v soboto, 23. marca 2019,

od 15.00 do 19.30 oratorijski dan

ob »Prazniku staršev«

ob 18.30 sodelovanje otrok pri sv. maši